

EAA: Europa kommer tættere på

Af Dorthe Andersen og Bo Jensen, forhistoriske arkæologer

EAA, *The European Association of Archaeologists*, har siden 1994 arrangeret årlige konferencer om europæisk arkæologi og europæiske arkæologers arbejde i øvrigt. Den næste konference er i 2010, i Haag, Holland. Det er en stor chance for danske arkæologer: konferencen byder både på ny faglig viden og en chance for at udvide vore netværk.

Efter romerne

"Undskyld", sagde en af vores kolleger, "men hvad skete der egentligt i Italien efter romerne?". Guiden så lettere forfjamsket ud, men svarede i én udånding: "Hunnerne, alemannerne, bajuvarerne, vandalerne, ostrogoterne – og lombarderne".

Dagen før den europæiske arkæologikongres i Riva del Garda (Lombardiet, Norditalien) i 2009, var vi på en rundtur, i silende regn, for at se byens arkæologi og historie. Deltagerne var en broget skare, og man kunne igen forundres over, hvor rig europæisk arkæologi er på specialiseret viden og specialiseret uvidenhed: der er masser af stenaldereksperter, der ikke ved, hvad der skete i Italien efter romerne, og masser af skandinaviske arkæologer, der ikke ville kunne stave til Cucuteni-Tripolie eller kender til den russiske soldatergraffiti på Brandenburger Tor.

I Riva var der sessioner om rensdyr og om balkanflint, men der var også sessioner om GIS og om genstandsstudier, om dans, om den økonomiske krise og om professionalisme. Der var ny viden om velkendt materiale (Lewis-skakbrikkerne) og ret ukendt materiale (Ong Dol, et tartarisk 600-tals palads i den russiske republik Tuva). Vi mødte kolleger fra Nigeria og Japan, der var forskere fra fem kontinenter og der var interesserede på alle niveauer – professorer, eksperter fra hjælpevidenskaber, professionelle udgravere og studerende. Alle havde mulighed for at lære noget nyt, og for at tænke anderledes. En de professionelle gravere fra Skotland kom svært begejstret tilbage fra sessionen om dans, som virkeligt havde fået ham til at tænke over kropslighed og bevægelse i rummet. Der er altid noget nyt at lære.

Struktur

Selve konferencen løber over tre dage, med forskellige sessioner om for- og eftermiddagen, så de mest energiske kan nå fem eller seks forskellige emner i løbet af en konference. De fleste oplæg præsenteres som del af sammenhængende sessioner, men oplæg, der ikke passer ind i nogen session, kan deltage i en emneløs session eller præsenteres som en poster (en plakat om arbejdet). Sessionernes emner varierer meget. De dækker forskning, formidling og praktisk arkæologi. Arbejdssproget har hidtil været engelsk, men i 2010 bliver det suppleret af tysk og fransk.

Normalt bliver listen over foreslåede sessioner tilgængelig i foråret, og tilmelding med oplæg foretaget hen over sommeren. Nogle sessioner bliver aflyst på grund af manglende tilslutning, andre hurtigt overtegnet, og lukket for tilmelding af nye oplæg. Bemærk, at listen for 2010 allerede er tilgængelig, og at fristen for tilmelding af oplæg i år er 1. maj.

I Riva havde arrangørerne gjort meget for at hjælpe alle med at finde vej. Graden af service varierer naturligvis fra år til år, og fra land til land, men generelt er der styr på tingene.

... og så er der dans bagefter

Det er ikke forskning alt sammen: ud over oplæggene tilbyder conferencearrangørerne ekskursioner til værtslandets arkæologi før og efter konferencen samt en fest og en middag. I 2010 lover arrangørerne desuden ArchaeoRock, hvor alle arkæologiske rockbands (!) opfordres til at tilmelde sig.

Korridorsnak og sociale møder er en lige så vigtig del af konferencen, som oplæggene. Fordi sessionerne går på kryds og tværs af lande, perioder, institutioner og traditioner, er der gode muligheder for, at skabe netværk til kolleger med en helt anden vinkel på arkæologien. Vi har, ved forskellige lejligheder, diskuteret nyhedenskab i Rusland, arkæologi som redskab til integration af flygtninge i Dublin, spritnye fund af neandert(h)alere i Spanien,

og begravede, neolitiske landskaber i Holland med folk, der faktisk vidste, hvad de lavede.

Det skal også bemærkes, at mange af de andre danskere, dem der arbejder i Sverige og Norge, eller endda i andre, arkæologiske fag, dukker op. Vi savner jo netværk indenfor regionen, så konferencen er én mulighed for at finde ud af, hvad der egentligt sker i Trondhjem og Göteborg.

Stemmingsbilleder: en guide tager imod med en plakat med et bronzealderidol i Milano Malpensa lufthavn (t.v.), og der er middag med levende musik på det lokale slot (t.h). Foto: Dorthe Andersen.

Næste gange: Haag og Oslo

De seneste år har værtslandene været Kroatien, Malta og Italien, men i september 2010 kommer konferencen til Haag i Holland, og i 2011 er Oslo vært. Det betyder, at konferencen kommer meget tættere på, og at det derfor bliver meget lettere for danske arkæologer at deltage. Dette er en enestående chance for at præsentere igangværende eller færdige specialer, ph.d.- eller post-doc-projekter, for et bredere arkæologisk publikum, og få respons fra fagfæller i andre lande. Det er også en enestående chance for at blive opdateret på, hvad der ellers foregår i Europa. Mange er kun med for at høre andres oplæg.

Hvem? Hvor meget?

Konferencen er åben for alle medlemmer af EAA. Langt de fleste af disse er professionelle arkæologer

eller arkæologistuderende, men der er også enkelte fra beslægtede erhverv med andre uddannelser – blandt andet nogle få naturvidenskabsfolk.

Konferencen er primært for medlemmer. Prisen for et medlemskab varierer: studerende betalte i 2009 € 55 for medlemskab og yderligere € 55 for konferencen, mens færdiguddannede betalte € 85 og € 110. Medlemmer modtager desuden de tre årlige numre af *The European Journal of Archaeology* og et elektronisk nyhedsbrev.

Europa kommer tættere på

På konferencen trådte det stående udvalg for professionalisme i arkæologien også sammen, som de gør hvert år. Udvalget har netop afsluttet sit DISCOVER program, der havde til formål at belyse forholdene på det arkæologiske arbejdsmarked i

otte europæiske lande (Irland, Storbritannien, Holland, Tyskland, Østrig, Ungarn, Slovenien og Cypern). Dette har resulteret i en række hvidbøger, der kan studeres on-line. Det næste mål er at samle tilsvarende information for et større geografisk område.

Ved årsmødet opfordrede udvalgets leder, Kenneth Aitchison (IfA), alle europæiske lande til at sende repræsentanter til udvalgets arbejds møder. I eksempelvis Storbritannien eksisterer uafhængige organisationer, der repræsenterer de professionelle arkæologer, og arbejder for efteruddannelse, faglige

standarder, forskning og politisk indflydelse. I Danmark har vi intet tilsvarende. Alle interesserede opfordres derfor til at kontakte Kenneth Aitchison direkte på kenneth.aitchison@archaeologists.net.

Som de seneste debatter om for eksempel metro-udgravningerne i København (se FaFs hjemmeside) viser, kan vi ikke ignorere de andre europæiske arkæologer. Selv de danskere, der ikke søger arbejde i udlandet, vil stå over for en stadigt mere international arbejdsstyrke i fremtiden. EAA er ikke det eneste forum, men det er et godt sted at starte.

For mere information

www.e-a-a.org (generel information)

www.eaa2010.nl (konferencen i Haag)